

Futur incert

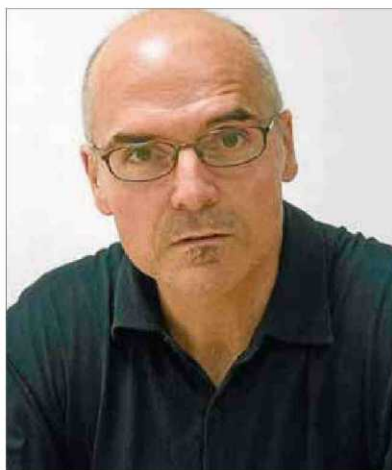
Aquest any, tampoc

PREVISIÓ Experts acadèmics alerten que el 2013 continuarà l'atonía econòmica i probablement la recessió **UE** Retardar el rescat no fa sinó encarir la factura financera de l'Estat **IMPULS** Cal suport a l'exportació a països de fora d'Europa

M. Moreno
BARCELONA

L'economia espanyola està fent bons els auguris més foscos i increïbles al principi de la crisi. Ni les xifres d'aquest any ni les que s'anuncien peral queve ofereixen un bri d'esperança a la recuperació. Els motius són diversos, però cap de fàcilment reversible.

Joan Ribas, professor d'EADA, defineix les possibilitats del PIB espanyol segons el desglossament dels seus components. A parer de Ribas, "ni la demanda de les llars ni el consum públic donaran gaires alegries", en una línia semblant a la de l'exercici que acabem de tancar, en què el PIB espanyol s'ha salvat d'una ensulsiada, assegura l'expert, gràcies a un sector exterior que, això sí, per Ribas presenta bones perspectives "si es potencia l'exportació a països tercers, fora de la UE". A banda d'això, i posats a buscar estratègies, per l'expert d'EADA seria interessant introduir de manera decidida la col·laboració entre el sector públic i el privat per evitar "vergonyes" com les de la inversió xinesa al port de Barcelona per fer-hi una nova terminal quan encara no s'han enllestit les infraestructures ferroviàries per donar-hi servei. Per Ribas, "fóra bo crear un consorci empresarial que se n'ocupés, i aplicar fórmules

“Caldria plantejar a Europa uns terminis amb menys pressió per recuperar l'equilibri pressupostari”

José García Montalvo
CATEDRÀTIC D'ECONOMIA DE LA UNIVERSITAT POMPEU FABRA

semblants per a iniciatives com el corredor mediterrani". A canvi, els inversors privats rebrien els rendiments que s'obtinguessin d'aquestes obres en el futur.

Menys presses

La clau per explicar el que s'ha esdevingut en l'economia i que en determinarà el futur immediat és que "ens hem passat amb els ajustaments", assegura José García Montalvo, catedràtic d'economia de la Universitat Pompeu Fabra, que puntualitza que, tot i ser necessari quadrar comptes, calia haver matisat la celeritat amb què s'havia de

fer, amb un esglaonament raonable. "Aquest tipus de polítiques accelerades -diu- tenen més efectes negatius que positius, i això ja ho hem vist a Grècia i Portugal." Montalvo sentència que, a més, el que es vol "tampoc s'està aconseguint, perquè el déficit no baixarà per culpa de les despeses financeres, que es mengen el sacrifici, que recau de ple en els ciutadans". Per Montalvo, una de les prioritats és que el govern espanyol demani el rescat europeu d'una vegada per totes, per tranquil·litzar els mercats i abaratir la factura financera espanyola.

“Després de la tisora, el que cal és el bisturí, amb retallades molt selectives i inversió decidida allà on calgui”

Carles Vergara
PROFESSOR DE L'ESCOLA DE NEGOCIS IESE

I és precisament aquesta necessitat de crear confiança la que, per Carles Vergara, professor de l'IESE, empeny l'optimisme oficial mostrat des del gabinet de Mariano Rajoy. No obstant això, paral·lelament, l'acadèmic creu que, un cop aplicada la tisora grossa, ara cal introduir el "bisturí" en l'austeritat per establir prioritats i potenciar, si cal, alguns aspectes. "Abaixar-ho tot un 10% no arregla res a llarg termini. El que cal és un canvi estructural en el sector públic, amb retallades selectives, posant diners en àmbits que s'han danyat durant la crisi." ■

“Hem de començar a generalitzar la col·laboració entre el sector públic i el privat per fer projectes d'interès comú”

Joan Ribas
PROFESSOR DE L'ESCOLA DE NEGOCIS EADA

Receptes per a moments crítics

Joan Ribas, d'EADA, veu peremptori un canvi cultural "que representi un sentit ètic" que comenci per les institucions. La principal derivada d'aquest nou plantejament és la tolerància zero amb l'economia informal, que podria solucionar fins a 70.000 o 80.000 milions des del punt de vista de la recaptació, ara molt afectada per l'enginyeria financera dels contribuents particulars o corporatius.

Paral·lelament, Montalvo, de la UPF, aborda la sempre

espinosa qüestió fiscal i molt especialment les noves normes impositives que preveu el govern català amb el suport d'ERC: "Un català amb uns ingressos mitjans-alts pagarà un 56% de la seva renda en impostos." Això és, diu, "gairebé confiscatori" i "l'últim que necessitem". Vergara, des de l'IESE, creu que el 2012 és l'any en què definitivament s'ha comprovat que la crisi va per llarg, per la qual cosa seria convenient aplicar polítiques pensant en el llarg termini.